

Formy 2. os. lmn. czasu teraźniejszego

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery image=M886.gif&title=Leksykon&caption=Formy 2. os. lmn. czasu teraźniejszego w gwarach. Oprac. A. Krawczyk-Wieczorek na podstawie: Dejna 95, Kucała 86.}Formy 2. os. liczby mnogiej czasu teraźniejszego. W 2. osobie liczby mnogiej czasu teraźniejszego obok końcówki *cie* pojawia się również *ta* (z dawnej liczby podwójnej): *robíta, umiéta, pizéta, ogládata* charakteryzuje także 2. os. trybu rozkazującego, np. *róbíta, dawájta, pizéta, ogládájta*. Występuje na dużym obszarze gwarowym – w dialekcie małopolskim, mazowieckim, części wschodniej dialektu wielkopolskiego. Końcówka *cie* jest częstsza w zwrotach do osób starszych, w gwarach pojawia się czasem obocznie do *ta* w lmn. (zob. Pluralis maiestaticus). Jako wyłączna (*cie*) występuje w części Wielkopolski i Śląska oraz w południowej Małopolsce.